

Arrest

nr. 158 625 van 15 december 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 februari 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EETVELDE, die *loco* advocaat M. VAN WEYENBERGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 februari 2013 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet).

Op 25 februari 2013 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing die ter kennis werd gebracht op 6 maart 2013 en luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.02.2013 bij onze diensten werd ingediend door :

Q., A. [...]

Nationaliteit: [...]

geboren te [...] op [...]

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. De standaard medische getuigschriften dd. 23.11.2012 en 28.01.2013 tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 20.02.2013 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen d.d. xx.xx.xxxx (indien van toepassing). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De middelen die verzoeker aanvoert zijn een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna verkort: de wet van 29 juli 1991), van het rechtzekerheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van zijn middelen zet verzoeker uiteen als volgt:

"Dat verzoeker het beroep instelt op de volgende gronden:

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt een onontvankelijkheidsbeslissing, daar ze er ten onrechte van uitgaat dat de graad van ernst van de ziekte niet meegedeeld werd in het afgeleverde medische attest;

Dat verzoeker wel degelijk tot tweemaal toe een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 liet invullen door de arts;

Dat de arts dit medische getuigschrift grondig invulde en dat er daarenboven verscheidene bijlagen gevoegd werden om de ernst van de aandoening en de te volgen behandeling te staven;

Dat er in het standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 geen specifieke vraagstelling over de "graad van ernst" voorzien is en dat het daarom volstaat als de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het niet specifiek uit het antwoord op een bepaalde vraag.

Dat Hepatitis B onmogelijk als niet ernstig kan worden beschouwd;

Dat de site van UZ Leuven het volgende stelt: "Hepatitis B is een vrij agressieve ziekte, Bij de helft van de zieke personen treedt reeds na 10 jaar cirrose op. De enige redding is dan een levertransplantatie.."

BRON: www.Uzleuven.be (stuk 4)

Dat de arts attesteert dat er zesmaandelijks een iconografie en biologische follow up dient te gebeuren.

Dat deze behandeling levenslang dient te worden verdergezet.

Dat de dokter dd. 28/01/2013 meldt dat HBV kan leiden tot cirrose of HCC: leverkanker.

Dat leverkanker wel degelijk dodelijk is en dat een dodelijke ziekte onmogelijk anders dan ernstig kan worden beschouwd;

Dat er onmogelijk een graad van ernst kan worden gekleefd op een dodelijke ziekte daar eenieder het erover eens is dat dodelijke ziektes ernstig zijn ;

Dat er nergens uit artikel 9ter, noch uit de vraagstelling van het standaard medisch attest blijkt wat een arts wel zou moeten invullen opdat de omschreven graad van ernst van de ziekte wel aanvaard wordt;

Dat er hierover ook niet gecommuniceerd wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken naar de artsen toe;

Dat verzoeker in onderhavig geval expliciet gevraagd heeft aan het opvangcentrum te Florennes om de arts te verzoeken het attest gedetailleerd in te vullen (stuk 5);

Dat het niet meedelen van bijkomende informatie aangaande de invulling van het begrip "graad van ernst" een makkelijke methode is om een maximaal aantal aanvragen onontvankelijk te verklaren doch dat dit de rechtzekerheid van de burger ernstig in het gedrang brengt!

Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar bevoegdheid te buiten gaat daar de beoordeling van de ernst van de ziekte dient te geschieden door de ambtenaar-geneesheer en niet door de Dienst Vreemdelingenzaken zelf;

Dat er nergens uit de beslissing dd. 25/02/2013 blijkt dat het advies van de ambtenaar- geneesheer werd ingewonnen;

Het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken (impliciet) oordeelt, dat hepatitis B met kans op leverkanker niet als ernstig kan worden beschouwd, alleen al aantoon dat ze niet met kennis van zaken kan oordelen daar het algemeen geweten is, dat leverkanker een dodelijke variant van kanker is;

Dat het rechtzekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel hierdoor worden geschonden.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken daarenboven zijn beslissing niet afdoende motiveert daar ze:

- *geen enkele verwijzing maakt naar de in het verzoek aangehaalde middelen en uitsluitend gebruik maakt van een standaardmotivering;*
- *geen rekening houdt met het feit dat bepaalde ziektes onmogelijk als niet ernstig kunnen beschouwd worden;*

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen aldus schendt;

Dat verzoeker om deze redenen en nog eventuele andere te ontwikkelen in de loop van de procédure, verzoekt dat het beroep zou worden aanvaard en dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken zou worden vernietigd en bovendien de uitvoering van de beslissing zou geschorst worden."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 9ter, § 1, vierde lid en artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet, gesteld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aangezien de twee standaard medisch getuigschriften van 23 november 2012 en 28 januari 2013 geen uitspraak tonen van de graad van ernst van de ziekte.

Er dient te worden aangenomen dat deze motivering pertinent en draagkrachtig is en verzoeker toelaat kennis te hebben van de reden waarom de verblijfsmachtigingsaanvraag onontvankelijk werd verklaard.

Een schending van de formele motiveringsplicht of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet aangetoond.

2.3. Waar verzoeker de motivering van de bestreden beslissing bekritiseert, voert hij een schending van de materiële motiveringsplicht aan, die dient te worden beoordeeld in het raam van de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De *in casu* relevante bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet luiden als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

[...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[...]”

In casu heeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. Het is hierbij niet betwist dat een standaard medisch getuigschrift samen met de aanvraag werd voorgelegd, doch wel wordt weerhouden dat het medisch attest overeenkomstig het model van het standaard medisch getuigschrift geen graad van ernst van de ziekte vermeldt.

Verzoeker geeft aan dat hij tot tweemaal toe een standaard medisch getuigschrift liet invullen door een arts, dat deze dit grondig invulde en dat verscheidende bijlagen werden gevoegd om de ernst van de aandoening te staven. Dit betoog strookt niet met de inhoud van het administratief dossier. Het standaard medisch attest van 28 januari 2013 en het standaard medisch attest van 23 november 2012 tonen geen vermelding van de graad van ernst.

Verzoeker stelt dat het algemeen geweten is dat leverkanker een dodelijke variant van kanker is en hij verwijst hiervoor naar een website van UZ Leuven (stuk 4 bij het verzoekschrift) die zou stellen dat *“Hepatitis B is een vrij agressieve ziekte. Bij de helft van de zieke personen treedt reeds na 10 jaar cirrose op. De enige redding is dan een levertransplantatie.”* Deze informatie is niet dienstig, aangezien bij de aanvraag tot verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet enkel werd vermeld dat verzoeker lijdt aan hepatitis B, zodat verweerder met de loutere hypothese die verzoeker thans maakt in zijn verzoekschrift, geen rekening kon houden. Ten overvloede blijkt dat in het stuk 4, waar verzoeker voor het eerst naar verwijst bij zijn verzoekschrift, ook wordt vermeld dat bij negen op de

tien mensen het virus vanzelf uit het bloed verdwijnt en dat een patiënt verschillende stadia van de ziekte kan doorlopen en dat elk van deze stadia een verschillende prognose en een verschillende therapeutische aanpak vereist.

Het volstaat niet om louter en alleen een aandoening te benoemen en een behandeling te beschrijven, zonder expliciet de graad van ernst van de ziekte op medische wijze weer te geven. Er kan eenvoudig worden vastgesteld dat de graad van ernst niet voorkomt.

Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris, en het steunt op een correcte feitenvinding, om te oordelen dat in de medisch attesten geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat verweerder *in casu* niet heeft getracht een medische beoordeling te geven, maar louter is nagegaan of aan de toepasselijke wettelijke bepalingen is voldaan. Door vast te stellen dat in het standaard medische getuigschrift enkel de aandoening wordt vermeld en de noodzakelijk geachte behandeling, maar niet de graad van de ernst van deze aandoening, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris zich geenszins in de plaats gesteld van een ambtenaar-geneesheer. De gemachtigde heeft louter geoordeeld dat niet werd voldaan aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De uiteenzetting van verzoeker laat bijgevolg niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

2.4. Het rechtszekerheidsbeginsel dat verzoeker ook geschonden acht, is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Uit de bespreking van de voorafgaande onderdelen blijkt geenszins dat de gemachtigde van de minister niet overeenkomstig de geldende bepalingen heeft gehandeld. Het rechtszekerheidsbeginsel is bijgevolg niet geschonden. Dit onderdeel is ongegrond.

2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

De Raad merkt op dat een vreemdeling die een verblijfsmachtigingsaanvraag indient zijn aanvraag zelf met alle dienstige overtuigingsstukken dient te onderbouwen, hierbij zorgvuldig dient te werk te gaan en de nodige documenten keurig ingevuld voor te leggen, zodat de aanvraag aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden voldoet. Het komt dan aan verweerder enkel toe de aangebrachte stavingstukken te beoordelen en na te gaan of deze volstaan om de aanvraag in te willigen. Op verweerder rust geenszins de verplichting om, indien de aanvrager in gebreke blijft om de nodige documenten of verduidelijkingen bij zijn aanvraag te voegen, alsnog verdere onderzoeksdaaden te stellen.

De ingeroepen middelen zijn ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS